

[Lise Hækkerup]

Det kan så være i form af undervisning, erfaringsudveksling, rådgivning eller iværksættelse af projekter, men hovedformålet er dels at få bragt den akutte forurening ned, dels at opnå nogle bæredygtige resultater på det miljømæssige område. Jeg må her pointere, at det er deciderede miljøaktiviteter, pengene skal bruges til.

Da forurening som bekendt ikke tager hensyn til geografiske grænser, er der samtidig med forslagets gennemførelse en vis sidegevinst til vores eget miljø, idet transporten af forurenende stoffer via luften, landet og vandet bliver reduceret. Men når jeg her taler om geografiske grænser, må jeg også tilføje de politiske grænser, som altså heller ikke findes, når det gælder miljøet.

Opmærksomheden på miljøet er i den mellemtilgende periode ikke blevet mindre, og den internationale miljøkonference, som netop har fundet sted i Stockholm, har også påpeget nødvendigheden af en global indsats, hvis miljøet skal have en chance.

På Nordisk Råd, som netop har afholdt sin årlige session, var Østlandene – og her især de baltiske lande – trukket helt frem i fokus.

Med forslaget til miljøstøtteordningen sætter vi handling bag ordene om større miljøbevidsthed, samtidig med at vi placerer Danmark aktivt i forhold til de østeuropæiske lande. Det er i sig selv et flot signal, og så kan beløbets størrelse i og for sig være underordnet.

Men beløbets størrelse og finansieringen af de 100 mio. kr. har som bekendt været igennem en vis turbulens. Socialdemokratiets oprindelige forslag var, at pengene skulle tages fra provenuet fra de danske miljøafgifter; et andet forslag var at tage dem fra ulandsmidlerne, mens et helt tredje og overraskende pludseligt forslag var, at besparelserne på forsvaret bl.a. kunne bruges hertil. Men ikke desto mindre blev der flertal for det socialdemokratiske forslag.

I Socialdemokratiet hilser vi derfor med tilfredshed, at det nu omsider via finansloven er lykkedes at tilvejebringe midlerne. Ikke overraskende får lovforslaget, som det nu er udformet, da også Socialdemokratiets opbakning, idet vi forudsætter, at miljøministeren sætter loven i kraft så hurtigt som muligt efter vedtagelsen.

Rønholdt (KF):

Heller ikke når det gælder dette lovforslag,

kan Det Konservative Folkepartis ordfører være til stede – det ville have været fru Eva Møller – derfor har jeg lovet at være ordfører.

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig miljøministerens forslag. Vi er tilfredse med udmøntningen af det beslutningsforslag, som var til behandling i salen for et år siden. Vi er tilfredse med, at regeringen har fundet midler til dækning af udgifterne, og vi håber, at de partier, der står bag beslutningsforslaget, også i de kommende år vil vise den fornødne ansvarlighed, når midlerne skal findes.

Ingen af Miljøudvalgets medlemmer, der deltog i udvalgsrejsen til det daværende Østtyskland og Polen i efteråret 1988, kunne forudsæ den reformproces, der i de seneste år har fundet sted i Østeuropa.

Men der var åbenbart mere mening i de udtalelser, den daværende miljøminister, fru Lone Dybkjær, fremkom med under en takkemiddag over for den polske regering i Krakow. Der udtalte fru Lone Dybkjær nemlig, at man måtte overveje, om ikke en del af miljøinvesteringerne i Vesteuropa og i hvert fald i Danmark var bedre anvendt i en direkte indsats i Østeuropa.

Det er således ikke helt korrekt, når fru Lise Hækkerup på Socialdemokratiets vegne tager patent på forslaget og ideen om at investere mere i miljøforbedrende foranstaltninger i Østeuropa.

Hvad fru Lone Dybkjær ikke sagde, var, at en overførsel af disse miljømidler forudsatte en større forståelse for indsatsen og en sikkerhed for, at hjælpen blev anvendt til formålet.

Disse betænkeligheder er væsentligt reduceret, i og med at demokratiseringsprocessen ruller hen over Østeuropa, hvor befolkningerne stiller krav om en hurtig miljøindsats.

Alle, der dengang deltog i udvalgsrejsen, fik virkelig syn for sagn, bl.a. i området omkring Katowice, hvor vi vel så et område, som blev beskrevet som verdens mest forurenede. Det Konservative Folkeparti noterer med tilfredshed, at vi nu kan gennemføre lovforslaget, og vi er glade for, at vi på den måde kan være med til at støtte og hjælpe de nye demokratier i Østeuropa.

Vi lægger vægt på, både at det er demokrati-er, og at der er tale om hjælp til selvhjælp, idet de pågældende lande derved på lang sigt selv bliver i stand til at løse problemerne. Ligeledes glæder vi os over de muligheder, der ligger for